

Brussel, 10 december 2019
(OR. en)

14915/19

Interinstitutionele dossiers:
2018/0176(CNS)
2018/0181(CNS)

FISC 488
ECOFIN 1122

NOTA I/A-PUNT

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
nr. vorig doc.:	13634/19 FISC 420 ECOFIN 958
Betreft:	Accijnzen a) Ontwerp van RICHTLIJN VAN DE RAAD houdende een algemene regeling inzake accijns (herschikking) b) Ontwerp van VERORDENING VAN DE RAAD tot wijziging van Verordening (EU) nr. 389/2012 betreffende administratieve samenwerking op het gebied van de accijnzen wat betreft de inhoud van elektronische registers – Vaststelling

1. Op 25 mei 2018 heeft de Commissie een voorstel uitgebracht voor een richtlijn van de Raad houdende een algemene regeling inzake accijns¹. Dat voorstel ging vergezeld van het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 389/2012 betreffende administratieve samenwerking op het gebied van de accijnzen wat betreft de inhoud van het elektronische register².
2. Doel van de voorstellen is de accijns- en douaneregelingen van de EU op elkaar af te stemmen, een beter beeld van overbrengingen van tot verbruik uitgeslagen accijnsgoederen binnen de EU te krijgen, en de administratieve en juridische lasten voor kleine ondernemingen te verlichten. Daartoe wordt een aantal bepalingen voorgesteld ter stroomlijning en vereenvoudiging van de procedures voor de in- en uitvoer van accijnsgoederen, business-to-business-relaties en uitzonderlijke omstandigheden.

¹ Doc. 9571/18 FISC 239 ECOFIN 547 IA 165 + ADD 1-3.

² Doc. 9568/18 FISC 237 ECOFIN 544.

3. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 17 oktober 2018 advies uitgebracht³. Het Europees Parlement heeft zijn adviezen over het voorstel voor een richtlijn van de Raad en het voorstel voor een verordening van de Raad op respectievelijk 27 maart 2019⁴ en 3 oktober 2018⁵ uitgebracht.
4. De Raad (Ecofin) heeft op 8 november 2019 een politiek akkoord over dit voorstel bereikt.
5. De Commissie heeft een verklaring (zie bijlage) voor de Raadsnotulen afgelegd.
6. Het Comité van permanente vertegenwoordigers wordt derhalve verzocht de Raad aan te bevelen:
 - de ontwerprichtlijn van de Raad houdende een algemene regeling inzake accijns, in de door de juristen-vertalers bijgewerkte versie (doc. 14107/19 FISC 442 ECOFIN 1003), alsmede de ontwerpverordening van de Raad tot wijziging van **Verordening (EU) nr. 389/2012 betreffende administratieve samenwerking op het gebied van de accijnzen wat betreft de inhoud van elektronische registers**, in de door de juristen-vertalers bijgewerkte versie (doc. 14108/19 FISC 443 ECOFIN 1004), als A-punten op de agenda van een volgende zitting vast te stellen, en
 - te besluiten tot bekendmaking van bovengenoemde wetgevingshandelingen in het Publicatieblad.

³ PB C 62 van 5.2.2019, blz. 108.

⁴ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296_NL.html?redirect

⁵ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368_NL.html?redirect

Verklaring van de Commissie over de toepassing van artikel 32 van Richtlijn 2008/118/EG

"De Commissie wijst erop dat het belangrijk is het vrije verkeer van goederen te garanderen en tegelijk de bescherming van de volksgezondheid te waarborgen. Om dit evenwicht veilig te stellen, moeten de bestaande regels en bepalingen van artikel 32 worden verduidelijkt.

De Commissie herinnert er vooreerst aan dat kwantitatieve invoerbepalingen tussen de lidstaten krachtens artikel 34 VWEU verboden zijn en dat er in beginsel dus geen limieten mogen worden ingesteld op hetgeen particulieren kunnen aankopen en meenemen wanneer zij tussen EU-lidstaten reizen, zolang de producten zijn aangekocht voor de eigen behoeften en niet voor wederverkoop. De accijnzen worden verrekend in de prijs van de producten in de lidstaat van aankoop, en in andere lidstaten mogen geen extra belastingen verschuldigd zijn.

Voor onder accijnzen vallende goederen, zoals alcoholhoudende dranken en tabaksproducten, gelden echter bijzondere regels. Indien een particulier die producten in een lidstaat aankoopt en ze meeneemt naar een andere lidstaat, geldt het beginsel dat geen accijns verschuldigd is in de lidstaat van bestemming slechts indien de reiziger de goederen zelf vervoert en de goederen voor eigen behoeften zijn bestemd.

Om te bepalen of deze producten voor de eigen behoeften van de reiziger zijn bestemd, bevat artikel 32, lid 3, een aantal criteria waarmee de lidstaten rekening moeten houden. "Eigen behoeften" houdt in dat de reiziger de goederen in zijn bezit heeft voor eigen particuliere doeleinden. Hieronder vallen geen schenkingen voor andere mensen of goederen die bestemd zijn voor commerciële doeleinden.

Wat de hoeveelheid accijnsgoederen betreft, vermeldt artikel 32, lid 3, dat de lidstaten indicatieve niveaus mogen vastleggen als bewijselement voor de bestemming van de goederen. Hoeveelheden accijnsgoederen die lager liggen dan de indicatieve niveaus, kunnen worden verondersteld voor eigen behoeften bestemd te zijn. Bij overschrijding van de indicatieve niveaus wordt een lidstaat geacht redelijke gronden te hebben om te vermoeden dat de goederen niet voor eigen behoeften zijn bestemd, tenzij het tegendeel wordt aangetoond. Indien niet wordt aangetoond dat de goederen voor eigen behoeften zijn bestemd, zijn in de lidstaat van verbruik accijnzen verschuldigd.

Naar aanleiding van de conclusies van de Raad over het Commissieverslag over Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 5 december 2017 heeft de Commissie een onderzoek opgestart om de toepassing van artikel 32 (en artikel 36 inzake handel op afstand) te evalueren, met name om na te gaan of die bepalingen geschikt blijven om de doelstellingen van overheidsinkomsten en bescherming van de gezondheid met elkaar te verzoenen."
